

[Justitsministeren]

den, og at man ønsker særlige overgangsbestemmelser i forbindelse med denne lovgivning, men jeg kan ikke acceptere, hvis man vil give indtryk af, at der foreligger en mangel med hensyn til overgangsbestemmelser her i forhold til alle andre love, som man gennemfører. Når der kommer nye regler, risikerer man selvfølgelig, at de, der tidligere har været udsat for noget, har fået en dårligere retsstilling end dem, der kommer ind under de nye retsregler.

Jeg skal bare sige til hr. Torben Lund, at når jeg i forbindelse med den nævnte bestemmelse – det er ikke en overgangsbestemmelse, men en bestemmelse, der var foreslået af kommissionen – om retten til på ny at få prøvet sagen for en domstol har foreslået den 1. juni 1983 som skæringsdag, er det for at komme så hurtigt i gang som muligt med at få den domstolsprøvelse, fordi jeg tror, alle er interesserede i den.

Til hr. Knud Lind skal jeg bare sige, at jeg ved egentlig ikke, hvad hr. Knud Lind mener med, at den pågældende sag, som han nu har nævnt et par gange, skulle have foranlediget noget særligt med hensyn til, at hun kunne få andre muligheder, end der har været tidligere. Det er ikke tilfældet. Jeg sagde udtrykkelig, at normalt kan de pågældende udvises efter syv tolvte dele af straffetiden. Selvfølgelig kan de ikke vente i al evighed. De kan kun vente, indtil straffen udløber. Der er fortilfælde, som jeg i øvrigt troede hr. Knud Lind kendte. Det kender i hvert fald andre medlemmer af retsudvalget. En person, der var idømt 4 års fængsel for narkokriminalitet og rettede en række henvendelser, både til folketinget og andre steder, blev siddende i Vridsløse alle 4 år og blev derefter udvist. Der er altså ikke noget usædvanligt i, at de pågældende kan være der længere end de syv tolvte dele, men selvfølgelig kun straffetiden ud.

Formanden:

Hr. Knud Lind har ordet for en kort bemærkning. Det håber jeg er den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Man kan jo aldrig garantere, men jeg vil bare sige til justitsministeren, at for det første

har der været en meget kraftig debat om netop den enkelte sag, og for det andet må justitsministeren formentlig erkende, at den pågældende sidder ud over syv tolvte dele i øjeblikket. Det er rigtigt, at der har været ét tilfælde før, hvor pågældende sad straffetiden fuldt ud. Så er der altså to tilfælde, alt i alt. Det er altså ikke normal praksis, at de sidder fuld tid ud. I dette tilfælde er der vist ikke nogen, der er i tvivl om, at når pågældende sidder fuld tid ud, så er det for at vente på, at ministerens lovforslag skal nå igennem.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ved ikke, om der har været flere tilfælde end de to. Det er jo ikke noget, man gør op. Normalt vil de fleste, der sidder i fængsel, foretrække at sidde syv tolvte dele i stedet for tolv tolvte dele. Jeg vil tro, at hr. Knud Lind vil kunne forstå, at det vil de fleste foretrække, når det drejer sig om et fængsel. Derfor er det gået på den måde, det er gået. Men hvis nogen har lyst til at sidde længere – og der har altså været fortilfælde – så vil de kunne få lov til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget om offentlige arbejder (2/1 83):